

# Regulering af jagten på fugle i Grønland

Landet er så enormt, og menneskenes antal så lille. Dette er da landet, hvor naturen udfolder sine muligheder ubesværet – hvor det, menneskene høster på havet, i fjorden eller på landjagten, må være som at samle en håndfuld bær fra fjeldenes utallige buske.

Gid det endnu var således, for da var denne artikel overflødig, og der var ingen grund til bekymring. Men en jagtivrige befolkning kan nå langt omkring i hurtiggående motorbåde og jage effektivt med moderne præcisionsinstrumenter. Den fuglekoloni, der før var beskyttet via en afsides beliggenhed, nås nu ubesværet og forstyrres jævnlige. Det mærkes. Det tynder ud i rækkerne på hylden.

Miljøgiftene sniger sig ind også her, hvor man mindst skulle vente det – ikke spredt ud i landet selv, men ført til af havstrømme, bragt med af fugle, som har tilbragt vinteren i Amerika eller Europa. Og ringe ynglesucces går ikke ustraffet i spand med megen jagt.

Der er således problemer nok – gammelkendte, som nødvendigheden af at beskytte kolonier af rugende ederfugle – og nyere, som visheden om at havørnen er i alvorlig fare på Grønland. Hertil kan vi lægge en lang række, som man endnu ikke har erkendt.

Nu har landsrådet taget sagen i sin hånd. De indledende skridt til at fastlægge nøje regler for jagten er taget. Grønland skal have en jagtlov, der sikrer fuglene.

I sommeren 1974 berejser Finn Salomonsen vestkysten for at drøfte nedestående oplæg til en jagtlov med de lokale politikere, og det betyder, at problemerne fremlægges af vor mest vidende mand på området – ham der i en menneskealder har studeret Grønlands fugleliv.

Måtte der komme et resultat ud af dette, som kan respekteres i vide kredse og sikre den rige grønlandske fuglefauna.

*Benny Génsbøl.*